

BUDAPESTA
23 Decembrie st. v.
Dumineca 4 Ianuarie st. n.

Va esi joi'a si duminic'a.
Redacțiunea: *Strad'a*
arborelui verde nr. 12.

Nr. 98.

ANUL XV.
1879.

Pretul pe unu anu 10 fl.
Pe 1/2 de anu 5 fl.; pe 1/4 de
anu 2 fl. 70 cr.
Pentru Românii 2 galbeni

Barbu Strimbu în Evropa.

— Romanu originalu cu ilustrațiuni. —
(Urmare.)

Bietul decanu betrânu la audiul acestor cuvinte deveni în asiâ mare perplesitate, încât uită sè se scôle de pe scaunu si sè oprésca pe Horage d'a eși.

Acesta din contra, neperdiându-si presint'ia, usâ de acêsta perplesitate, împinse din cale pe Almadina si eși iute pe trepte în jos.

— Dar cine esti dta? — întrebâ atunce decanul de Almadina.

— Eu . . . o buna cunoscuta a lui Barbu, carele a fugitu alalta eri din Paris, lasându-me în mare necasu. Dl acesta, Horage, a fost în momentul trecutu la mine si a cerutu certificatul de înscriere a lui Barbu, pe care înse i-l'am refusat. Am sciutu că va veni aice; si am grabitu si eu dupa el; ascultai la usia, tocmai atunce i-ai datu testimoniul lui Barbu; vedui că s'a comisu o misielia, de aceea mi-am permisu sè întru; dar târđiu!

— Durere, târđiu! Acuma nu mai putemu face nimica.

— Sè reclami testimoniul ce s'a datu pe numele altuia!

Boerul si ai sei intrara în sala, unde i primî proprietarul menageriei, si mai întâiu li aretà unu omu selbaticu. carele siedeu la focu, înaintea căruia ringiau niște câni . . .

— Nu potu face acést'a, càci m'asiu blamá cumplitu si totu-odata asiu compromite si institutul la care am onóra d'a serví de atátia ani. Du-te acasa, domni-sióra, si te rogu nu spune nimenui întémpierea acést'a!

— Nu? E bine, me ducu, si voiú tacé unu timpu óre-care; dar apoi voiú face ce-mi va siopti dorint'a de resbunare! Adio!

Si dupa aceste vorbe, ea se departà iute, lasându singuru pe bietul decanu încremenitu.

II.

Primul debutu în Moldova.

Barbu si camaradii sei nu așteptara multu timpu la Strassburg, càci abia a patr'a di testimoniul sós, dupa care si dènsul espedà banii lui Horaçe, cu tóte cà Rinaldo se nisuiá din tóte puterile a-l convinge sè nu faca asiá mare „prostia“.

Caus'a ce îndemnà pe Rinaldo a dá acestu svatu, erá, cà dènsul se temea tare, cà banii lui Barbu se vor ciuntá si atunce nu vor scé ce se faca în „tiér'a aceea barbara“, precum o numia dènsul.

Si în adevèru, cà cu lips'a acelei sute de galbeni pung'a lui Barbu se cam desièrtà; cu tóte aceste înse li mai remase de ajunsu, pentru cà sè ajunga în Moldova.

Dar la Pesta pecatele îl pusera pe Rinaldo sè se jóce de-a càrtile. Scopul lui fu sè câştige nişte bani, înse póte cà nu avú norocu, póte cà aice dadú de cartiasii mai mari, nu reeşi de fel. Dar nu numai, cà nu putú sè-si sporésca cuprinsul pungei, ci înca mai perdú si o suma considerabila.

Dar nu perdú din banii sei, càci el nu avea nici unu gologanu, ci cassarul companiei, Barbu, suplini cu ànima durerósa si acést'a perdere.

— Nu te superá, frate, — i dicea Rinaldo, — acusi în tiér'a ta voiú face si eu vr'o trebsióra si-ti voiú rentórcè banii acestia cu multiamita.

— Nu-mi trebue, — respunse Barbu. Avé-voiú eu bani de ajunsu déca voiú sosi la parintele meu.

John care de trei zile erá la odihna, n'avea nici o placere sè vorbésca. El nu se mestecà în conversatiunea camaradilor sei, precum nici din odaia nu eşi tóta diu'a.

Barbu, care înca din Strassburg, îndata dupa primirea testimoniului scrise parintelui seu, din Pesta scrise iérasii, cà bucuria nu-i dà pace a nu-l însciintia înca odata, cà a plecatu càtra casa si cà în curènd are sè sosésca la vatr'a parintiésca, unde merge cu fericire, càci n'a statu însedaru la Paris, ci duce cu sine rezultatul ostenelelor sale.

Betrânul boeru Jordachi Strimbu tresari de bucuria la cetirea acestor sire, ochii i se umplura de lacrimi, si recetindu-le de multe ori, grabi sè le arete nepotilor sei de sora, cari petreceau la dènsul.

Aceia asemene se bucurara, cà vor revedé pe verul lor, pe care nu-l vedúsera de când erau copilasi mici si care de atunce s'a facutu unu barbatu si învetiatu mare.

Ei propusera betrânului sè plece în drumul lui Barbu, spre a-l întimpiná si a-l vedé astfel cât mai curènd.

Betrânul primí cu cea mai mare placere acést'a propunere, si a dóu'a di, des-de-deminétia, marea trasura familiara porni cu ei, ducèndu si pe betrânul servitoru Stanu, carele a purtatu pe Barbu în bratie, si care asemene rugà pe boeriul sè-l duca si pe el, sè véda cât mai curènd pe coconasiul Barbu.

Si dupa trei zile de caletoria trasur'a ajunse de-

parte de mozia de frunte a lui Jordachi, unde siéda si dènsul, dar înca nu se întâlnira cu „bunul fiu“.

Într'aceste Barbu si camaradii lui sosira în Moldov'a. În tégusiorul celu d'ântaiu ei se oprira sè pauzeze putintelu, dar si pentru cà Barbu, emoionatu de revederea tierii sale natale, doria a se bucurá câteva óre de momintele revederii.

Câte suvenirii dulci i se deşteptara în memoria! Amintiri din copilaria, când sufletul i sborá prin nori si fantasi'a-i aprinsa creá mi de planuri încântátore. Ce frumosu trecut!

Si când apoi cugetá la presinte, se simtèa fórte neacasitu, càci din tóte acele visuri rapitóre s'a deşteptatu la o realitate fórte posomorita. Visuri stinse, ilusiuni perdate, sperantie frânte si bucurii vescedite, — iéta ce i înfáiosia presintele!

Ce a fost si ce este! Când isi facca acést'a asemènare, ànim'a i se strîngea de durere.

Dar nici nu erá mirare. Atunce avea înainte-si unu viitoru plinu de farmece, o viétia plina de placeri; acuma înse avea numai unu trecut, càci la viitoru el nu mai putea comptá multu.

Cum putea sè compeze? Dupa anii petrecuti la „studii“ în strainetate, el trebuia sè ocupe unu locu însemnatu în societate, sè ieie atare postu demnu de unu omu atât de „învetiatu“. Ast'a avea sè fia unu ce corectu si corespondietoru cu vocea opiniunii publice.

Dar cum putea el sè-si pretinda acelu locu si postu, de óra-ce a petrecutu însedaru sise ani la Paris si n'a învetiatu chiar nimica în Evropa? Nesciindu nimica, nu putea sè fia capabilu a funcióna nici unu momentu, si avea numai sè se compromita în faci'a subalternilor sei, cari — de si remasi în tiéra — scieau totusi mai multu decát el, si în faci'a publicului, a càrui judecata e fàra crutiare.

Aflându-se în acést'a situatiune critica, el decise dara, cà va aretà testimoniul numai parintelui seu, înse nu va usá de fel de acela în viétia publica, si nu va primí nici unu postu, ci se va ocupa numai de economia, — de cumva adeca va remàné acasa si nu se va rentórcè la Almadina, precum si acuma mai doria câteva odata, de si deja nu asiá tare cà si când plecase din Paris.

Pâna când dènsul meditá astfel, Rinaldo, dupa datin'a sa, eşi a studiá tégusiorul, noul seu terenu de activitate.

Dar el se rentórcè cam reu dispusu, càci acela nu-i ofería unu câmpu pré deschisu pentru a dá sboru pe el ingeniosului seu talentu în resortul apucaturelor de însielaciune.

Totu ce aflá, erá, cà în momentul acela a sositu la unu hanu din vecinetate unu boeru, care caletoria cu doi nepoti si cu unu servitoru betrân.

El se informá numai decát despre starea aceluia, dar si informatiunile aceste erau fórte defectuóse. Nimene nu-l cunoscea. Se vedea înse, cà dènsul are parrale. Si atâta fu de ajunsu pentru Rinaldo.

Hanul la care trase boerul erá unu curiosu amestecu de barbaria si civilizatiune, de murdaria si de curatienea. Si tocmai din caus'a acést'a trageau la el dóne ceterorii de óspeti, ómeni mai bogati si mai saraci.

Tocmai atunce petrecea acolo si unu proprietaru de menageria, carele, în lips'a unui localu mai potrivitu, asiedia unele din casuliele si alte lucruri ale sale în o odaia mai mare.

Copiii cari se aflau cu boerul isi esprimara dorint'a d'a vedé acea menageria si asiá resfirata cum erá. Boerul li implini cu bucuria acést'a cerere, ma díse servitoriul sè mérga si el.

Boerul si ai sei intrara în sala, unde i primî proprietarul menageriei, si mai întâiu li aretâ unu omu selvaticu, carele siede la focu, înaintea cărui rîngiau nişte câinii . . .

Copîii îsi esprimara mirarea, căci ei — nefindu înca în afara de patri'a lor — nu vedjusera nici odata menageria.

Ei admirara rîndu pe rîndu tôte animalele, al căror numeru înse nu erâ mare, cu tôte aceste de ajunsu spre a cuprinde atenţiunea tinerilor pe timpu de vr'o ôra.

Betrânul petrecea cu placere expresiunile de bucuria ale pruncilor, si erâ veselu audîndu observaţiunile lor naîve, însotîte din când în când si de câte o vorba a servitorului pusu în mirare.

În urma apoi se rentôrsera. Dar ce surprindere ! Cutîa în care boerul îsi tinea banii nu se mai aflâ acolo . . .

(Va urmâ.)

Anim'a în mine arde . . .

Anim'a în mine arde
De-unu focu dulce din departe ;
Nu-i din luna, nici din sôre,
Ci i din doue stelisîore,
Ce lucescu că meteori
În ai mândrei ochisîori.

Anim'a în mine plînge,
Se topesce si se stînge ;
Nu de-o rana usîorea,
Ci de-o hola fôrte grea,
Nu de-a maicii mele gele
Ci de dorul mândrei mele.
Că s'a dusu, si nu mai vine,
Si me temu că ôre cine
Va rapi-o dela mine.
Ea s'a dusu în departare
Si me temu că ôre-care
O-a vedé, o-a deochiá,
Si m'a face fâr' de ea !

Arde ânima si plînge,
Te topesce si te stînge,
Sê me stingu apoi si eu,
Sê nu fiu totu sclavul teu.
Că de când te-ascultu pe tine,
Mintea mea nu e la sine,
Si de când sîm sclavul teu
Nu mai sciu de capul meu !

ION TRIPA.

Perul albu.

— Blueta, de Octave Feuillet. —

(Urmare.)

Clotilda. Pe Staubach.

Fernand. Bah !

Clotilda. Atunci pe Daussy ?

Fernand, cu ôresi-care nerabdare. Aflu pe acelu animalu de Michaud, care-si petrecea cetîndu-mi correspondentîa si fumându din pip'a mea.

Clotilda, liniscita. Oribilu ! Si acêsta nu te-a facutu sê te degustezi de vietîa ?

Fernand. Nu, ci aceea m'au facutu sê punu mân'a pe pipa si — pe Michaud. Si acum te parasescu,

multîmîndu-ti pentru bunetatea ce ai avutu. (Îsi ia fesnicul.)

Clotilda. Te-ai încaldîtu ?

Fernand. Nici decum, înse de si ai ascultat cu atâta buna-vointia povestirea mea, atitudinea dtale îmi dice că sê plecu, ceea ce si facu.

Clotilda. Cum ! pentru că stau în picîore ? E bine, ieta-me asiediata. (Se asiediâ pe unu fotoliu.) Mai remâi unu momêntu — celu putînu pentru opiniunea camerierei mele. Cum ti-a placutu balul acêsta ? A propos, *Fernand,* ién spune-mi de câti ani esti acuma ?

Fernand. De patru-dieci si patru. Pentru ce ?

Clotilda. Pentru că în sêra acêsta dôm'n'a de Liais m'a întrebatu despre acêsta cu multa insistenta si pentru că eu am avutu neplacerea de a nu-i puté responde.

Fernand. Si întru cât pôte se intereseze acêsta pe dôm'n'a de Liais ?

Clotilda. Ah ! Ieta cum. Me plîngeam de migrena, cu care înadusié'la balului me facea sê desperezu : „Si pentru ce nu te duci acasa ? îmi obiectâ aceea Henrieta amabila. Ddieule ! i raspunsei aretându-te cu degetul, pentru ce. Cum ! îmi replicâ frumós'a Henrieta, dl de Lussac mai afla înca placere la balu !“ În urma dên's'a se informâ cu multu interesu despre etatea dtale. Si ieta istori'a mea, care precum speru este mai interesanta căalui Michaud.

Fernand. Fâra îndoié'la ; înse cu privire la dôm'n'a de Liais, apoi când cineva este nascutu în dîu'a bataliei dela Waterloo, nu trebue sê vorbésca despre etate, si când cineva are gur'a ei, nu-i este permisu nici sê vorbésca despre tôte lucrurile. Încât pentru etatea mea, apoi voiu fi de patru-dieci si cinci ani când se vor cöce prunele ; sînt betrânul că Methusalem, o sciu si tocmai acêsta îmi causeza cea mai mare supriudere. (Îsi asié'dia gulerul paletonului) când mi se întêmpla, că si asta sêra sê primescu o declaraţiune formală, si în credintia o declaraţiune din cele mai nimerite.

Clotilda, cu nepasare. Acêsta se întêmpla si barbatilor însurati ?

Fernand. Acêsta mi s'a întêmplatu mie !

Clotilda. Esti asiâ de frumosu !

Fernand. Nu pentru că sîm frumosu.

Clotilda. Ba, da. Asiâ este.

Fernand. Nu. Din contra, eu sîm urîtu ; sîm diformu ; dara ce vréi ? Sînt ômeni în lume cari au gusturi misteriose. Nu sîm însarcinatu a esplicâ faptul, ci numai îl cons'atu. Dara acuma te lasu. (Îsi reia fesnicul si se îndrépta spre usia.)

Clotilda. Aide. Se parea că sér'a acêsta erâ sê fia a declaraţiunilor.

Fernand, oprîndu-se. Ah ? Cum asiâ ?

Clotilda. N'am çisu acêsta pentru că sê te oprescu ; ci numai constatu.

Fernand. Credi dta că-mi vei puté spune vre-o noutate mare ? Pare că eu n'asiu scî, că în sér'a acêsta pe la unu-spre-diece ôre ai primitu unu biletu ?

Clotilda, redicându-se cu iutié'la. Domnul meu, acêsta nu este adevveratu.

Fernand. Permite-mi, este vorb'a sê ne întielegemu : ce este dreptu nu ai primitu unu biletu, înse domnul de Vardes ti-a cerutu unu valsu si dta i-ai aruncatu carnetul dtale dicéndu-i sê se înscrie el ênsusi ; a trecutu câtva timpu — (suridié'ndu.) Nu ! Aréta-mi acelu carnetu —

Clotilda. Nu vréu.

Fernand, ridié'ndu. Nu mi-l aretâ, vei concede înse, că este asiâ.

(Va urmâ.)

S A L O N U.

Calindarul septemânei.

Dumin.	23	4	G. 31 d. R. n. nasc. ss. par.
Luni	24	5	ss. mm. Eugenia, Vasila, Victoria.
Marti	25	6	Nascerea Domnului.
Mercuri	26	7	Adun. Maicii Dlui. s. st. m. Eutimiu.
Joi	27	8	s. m. archidiacon. Stefan. c. Teodor M.
Vineri	28	9	ss. 20,000 mm. d. Nicom., s. Secund.
Samb.	29	10	14,000 prunci ucisi, c. p. Marcel.

O séra de Craciunu.

Buna sér'a lui Craciunu!

Ce fericire esprima aceste patru cuvinte! Ele ni revóca în memoria timpul iluziunilor frumóse, când fantasi'a copilarésca creeza mii de visuri încântátore. Da, càci Craciunul e serbatórea copiilor. Nici una din serbatori nu li produce mai mare bucuría decât acést'a.

Cine nu-si aduce aminte din copilar'ia sa de acele fericite seri din ajunul Craciunului, când buzele-i întonau vr'o colinda, si când viniau colindatorii din satu, si cu Vifeimul produceau farmece în ochii tuturor copiilor?

Buna sér'a lui Craciunu!

*

E tocmai timpul sè vi povestescu o istorióra, ce mi-o voua pastrá intra cele mai placute suveniru ale mele.

Erá acuma-su doi ani în ajunul Craciunului.

Famili'a lui Costica Negri'a din satul Strimbesci síedea la mésa. Colacii erau gata, carnatii fripti pe vetraru asteptau pe colindatorii, cá sè vina sè cânte si sè se ospeteze.

Bucur'ia erá generala. Dar mai mare erá a parintilor, cari ísi vedeau pruncii în culmea entusiasmului. Fia-care din ei asteptá cu doru nespusu sè vina colindatorii, sè cânte frumosu despre Ísus nascutu în orasiul Vifeim.

Mosiu Craciunu le va aduce si lor daruri: câte o haina nóua, papuci, pelería si altele de aceste. Ei sciau acést'a bine, càci parintii li-o spunea înainte; ceea ce ínse nu scieau, erá, cá óre care din ei ce daru va capetá?

Se si pusera pe ghicite. Unul dicea: Mie o sabia stralucita! — Altul: Mie unu cosonacu frumosu! — Al treile: Eu m'asiu bucurá, déca mi-ar aduce o pusculitá! — si asiá mai departe, toti ísi freméntau capul cu deslegarea cestiuunii mari, cá óre ce le va aduce mosiu Craciunu?

N'apucara a încheiá ghiciturile lor, când de sub feréstá se audíra nişte pasi, dupa cari o voce întoná:

— Buna sér'a lui Craciunu!

*

A sositu colindatorii!

Bucur'ia copiilor.

Tóta cas'a îmbraca espresiune serbatorésca, înca nici câinii nu latra, si colindatorii se întroducu în „cas'a cea mare“.

Aclo se ínshira colindatorii si începu a cântá, vecinii se aduna si în scurtu timpu se compune unu publicu: flacái si fete, tineri si betrâni, neveste si babe, cari toti asculta cu evlavia pe colindatorii si n'aru scapá nici o vorba din cântările lor.

Parintii privescu copiii si sufletele lor se naltia

spre plaiurile fericirii ceresci. Ah! ce bucuría simtu copiii lor!

Si se 'ntinde o mésa încarcata cu totu felul de bucate, fripturi si pragituri, colaci, carnatii, cardabosi si vinu cu redicat'a. Cine vré mânca! Astadi pentru toti s'a asternutu mész'a.

Si vine lume multa. Nimene n'a bagatu de séma, cá a întratu si unu bietu cerşitoru, cu o mâna, càci pe cealalta a perdut'o undeva în batalia.

Nime nu-l aude, când poftesce si dészul:

— Buna sér'a lui Craciunu!

*

Si colindatorii se ducu. Cu ei mergu si satenii, cá sè continue în altu locu, la alta casa petrecerea începuta aice.

Sub impresiunea farmecatóre a celor vedúte si audíte, copiii stau muti si atenti, cá si când aru voi sè mai audía odata cele petrecute acolo câteva mominte mai nainte.

Parintii stau gânditori, si Costica díce soşei sale:

— Ce bine de copiii acestia! Ei, la cas'a parintésca, se potu bucurá de placerile Craciunului! Dar unde-i óre sermanul nostru Ion, pe care nu-l vedúramu din vér'a trecuta, si care nu ni-a mai scrisu din ajunul dílei în care s'a luatú Grivitía. Sermanul dóra va fi peritu si dészul acolo! L'o omorítu vr'unu glontiu turcescu!

Si la aceste vorbe, el abiá ísi putú conteni nişte lacrimi dar soş'a lui de multu plángea amaru.

— Ce fericitu amu fi, — urmá Costica, — déca acuma si dészul ar puté fi aice cu noi! Dar déca a muritu, Dumnedíeu sè-l ierte.

Si biét'a soş'a erupse în bocete sfaşiatóre.

Atunce de odata se audí o voce, care se apropiá din usia, dícându:

— Buna sér'a lui Craciunu!

*

Costica si soş'a privira într'acolo sè vedía cine a întratu?

Erá cerşitorul ologu, care nu se duse cu ceialalti óspeti, ci remase acolo de dupa usia, aşteptându pâna sè se duca toti.

— Cine esti, baete? — îl întrebá Costica.

— Dar nu me cunosci, tata?! — respunse acela.

— Tu esti, Ionu? — esclamá acesta sub impresiunea celei mai înnalte fericirii, si sarí cá sè-l îmbráçisíeze.

Dar mam'a îl întrecú, aceea ajunsé mai iute la fiul seu, si îl sarutá cu focu, îmbráçisíându-l cu entusiasm.

— Vai! — esclamá fiul — durere! eu nu mai amu dóue bratíe, cá sè ve potu îmbráçisíá pe améndoi odata, càci o mâna mi-a remasu în siantíurile Grivitiei. De atunce zacui bolnavu într'unu spitalu, si numai în septemân'a trecuta putui sè iesu, cá sè vinu acasa.

— Bine ai vinitu fiul meu! — díse parintele, si întorcéându-se càtra copiii cei mai mici, le díse:

— Vedeti, dragii mei, cá mosiu Craciunu ni-a adusu si nóue unu daru scumpu! Iéta fratele vostru!

— Ion! — esclamára aceia cu bucuría.

— Eu sîm, — respunse acesta si i îmbráçisíá cu caldura.

Si atunci us'a se deschise iérasi, si întrá o copila frumósa, salutându si dész'a:

— Buna sér'a lui Craciunu!

*

Erá logodnic'a lui Ion, care aflá de sosirea lui si alergá sè védia pe acela, pe care îl geliá deja cá pe mortu. Bucur'ia ei . . .

. . . De ce sè continuámu! ?

Ioánu Vulcanu

Serbarea Vulcanu la Beiusiu.

28 decembre.

Stimate Domnule Redactoru!

Sub impresiunea sèntiemintelor celor mai placute vinu a ve încunoscintia despre decursul siedintiei solemne, tinute pentru pi'a memoria a nemuritoriului fundatoru al gimnasiului de aici, pentru umbr'a binecuvèntata a acelu barbatu, càruia are sè multiamésca o mare parte din generatiunea romána deja de jumatate de seclu — cultur'a spirituala.

Fia-mi permisu deci cu acést'a ocaziune a reproduce unele apreçari relative la siedintia solemna ce au tinutu membrii societãtii de lectura vulcaniane la 25 dec. n. dupa program'a, ce deja credu, cá vi-a ajunsu la mâna. (S'a publicatu în nr. trecut. Red.)

Dupa finitul parastasului tinutu pentru nemuritoriul episcopu al Oradei-mari Samuil Vulcanu, fundatoriul acestui gimnasiu, în semnu de adânca multiamita si deosebita onóre, ce trebue se detorésca totu románul interesatu de caus'a naționala comuna, în semnu de omagiul celu mai profundu, societatea de lectura a tinerimei studiöse, precum în toti anii, asiá cu deosebi în acést'a veni sè-si aduca tributul seu umilitu mecenatului escelinte.

La órele 11 a. m. se implu sal'a nu pré spatiösa a gimnasiului cu unu publicu frumosu, elit'a románimei din Beiusiu erá frumosu representata. E de regretatu, cá estensiunea modesta a localitatii nu putu sè primésca tota în sinul seu.

Dintre Dómne vedemu pe dn'a Buteanu, Belényesi, Farkas, dn'a Vict. Grama, dn'a Fritea, Horváth, Herling, dn'a Mihutiü, Simai, dn'a Elena Tamasiu si dn'a Iulia Vass; dsíórele Balasiu s. a.

Debutantii în genere au seceratu aplause si în specie declamatiunea romána si magiara, precum pie-sele corului vocalu „Destépta-te române“ dupa Terschak si „Este o nópte viforösa“ de Mendelsohn, secerara aplause frenetice, nu mai putinu a escelatu corul instrumentalu cu „Luarea Plevnei“ si „Fiic'a regimentului“, în genere tóte reeşira bine, deci putemu gratulá neobositului conducatoru pentru zelul cu care a concluratu întru reeşirea splendida a festivitãtii!

Cor. ord.

P u n c i u.

Ignat Brüll nu de multu a terminatu o nóua opera a sa.

Când acést'a s'a jucatu pentru prim'a óra în teatrul de opera din Viena, s'a înfiratu între doi ascultatori urmatórea conversatiune:

— Pentru ce duréza oper'a acést'a numai pâna la nóue óre si unu patraru ?

— Pentru cá imperatul Macsimilian spune apriatu în ea: „Trebuie sè me ducu la Welş, si findu cá trenul-curiaru merge într'acolo precisu la 9 si jumatate, el nu póte sè steie mai multu timpu la teatru.

*

Despre poetul germánu Hebbel se scríe, cá findu ocupatu cu lucrári poetice, déca viniá cineva la el, i tramitea vorb'a cu servitorul astfel:

— Spune, cá nu sîm singuru. Dumnedieu e la mine în visita.

*

Soçi'a: În care toaleta îti mai placu eu?

Barbatul (suspinádu): În cea de caletória.

*

Unu ştrengaru a încercatu în faci'a tribunalului tóte modurile spre a-si dovedi nevinovati'a.

Presiedintele vedíendu netrebniçia ştrengarului, îl întrepruse dicèndu:

— Dar nu mientí atâta; de ce ai advocatu?

*

S'a întèmplatu la Paris.

Unu domnu mergea nóptea pe trepte în sus. În întunericu audí sunetul unei sarutari.

Iute aprinse unu chibritu si gasí camarist'a sa sarutându-se cu servitorul.

Ea rosí si se escusá:

— Pardon, dle! În întunericu cugetam, cá esti dta.

Cronic'a lunei.

Diet'a mercuri la miédiadi a tinutu siedintia în ambele case, cu care ocaziune sau promulgatu mai multe legi sancçionate prin Maj. Sa. Proiectele de lege despre întroducerea darei pentru petroleu si celu despre competintiele solvinde prin eliberatii dela miliçia, deórace contínu unele dispuseçuni comune cu Austri'a pâna când vor fi primite si în diet'a austriaca, nu au fost sancçionate.

Diet'a în sesiunea viitóre se va ocupá mai ântâiu cu budgetul. Delegatiunile nu-si vor terminá lucrãrile înainte de finea lui ianuarie, si asiá în absintia membrilor alesi la delegatiune, diet'a nu va tiné siedintie meritorie. Desbaterea budgetului numai cam la mijlocul lui februarie se va puté începe. Înaintea aceluia se va substerne din partea guvernului unu proiectu de lege pentru unu nou împrumutu; acést'a ar fi de 50 milióne si s'ar motivá, cu incidentul, cá din caus'a miseriei în mai multe pârti esecuçionile de dári s'au sistatu si astfel au întratu mai putini bani în cassele tãrii. Coloman Széll, precum se scríe, pregatesce o cuvèntare de budgetu, prin care va atacá politic'a financiála a guvernului. Se dice, cá ministrul de finançe, contele Iuliu Szapáry, din caus'a sânetãtii sale îsi va dá dimisiunea.

Delegatiunile la 8 ianuarie îsi vor continuá lucrãrile. Atunce guvernul comunu va substerne socotile finale relative la ajutorarea refugiatilor bosniaci. Totu atunce va cere si indemnitate pentru supraplatirile urmate de acolo, cá refugiatii a trebuitu sè fia tinuti mai multu decât timpul preliminaru.

Între Germani'a si Románi'a s'a ivitu o nentielegere destul de grava, în caus'a rescumperãrii càilor ferate române. Guvernul germánu si románu au facutu unu contractu, de dupa care la eventual'a schimbare a resiedintiei directiunii, aceea s'ar mutá la Bucuresci. Camer'a romána înse nu s'a multiamitu cu atât'a, ci a enunçiatu, cá resiedinti'a sè se mute înca de acuma la Bucuresci. Înse guvernul germanu nu voiesce sè primésca acést'a modificare.

Cris'a ministeriála francesá s'a încheiatu. Waddington se duse, si în locul lui vini la presidiu Freycinet. Din fostul cabinetu au remasu afara Le Royer si Gresley. Modificarea s'a complanatu astfel: Farry la resboiu, Lepère justitia, Barroi lucrári publice, Freycinet presiedinte si la interne. Noul ministeru nu va pune la ordinea ðilei întrebarea amnestiei.

Serbarea Murcia, dice „Neue freie Presse“, care trebuie să fie isvorul unor relații prietenești între Spanioli și Francezi, acum, multumita greselii dlui Canovas del Castillo, va deveni isvorul unei receli între amândouă cabinetele. După cum se telegrafăza din Madrid diuarului „Temps“, dl Canovas del Castillo a opritu muzicele militare să ia parte la serenad'a făcuta în onóra Francei înainte casei ambasadorului francez, admiralul Jaurès, sub pretestu că guvernul se teme de o demonstrațiune republicană. Răspunsul la acestu pasu a fost, că presidentul Grévy, dl Gambetta și alte persoane politice, însemnate nu au luat parte la serbarea presei franceze în folosul înundatilor Murciei.

Ovațiunea din Madrid, în sér'a serbării Murcia la Paris, înainte palatului ambasadorului francez, a fost însoțită de tulburări, căci poporul a strigatu nu numai: „Să trăiască Franca!“ Dar și că „Să trăiască republic'a!“ Mai multi căni au fost arestați.

Între Port'a și Engliter'a are să erumpa unu conflictu nou. Ambasadorul Engliterei la Constantinopolu, Layard, a adressatu la 24 l. tr. Portei o reclamațiune, prin care pretinde estradarea biblielor și altor scrieri religioase confiscate dela missionarul englesu Rocle pe timpul guvernului lui Aari-Savfet; eliberarea ulemei Achmed-Tevfic, carele a fost condamnatu la mórte pentru că a tradusu acele scrieri în limb'a turca; și în fine dimisionarea acelor dirigatori, cari au conlucratu la acea confiscare. Layard a declarat, că în casul, deca nu se va satisface reclamațiunea lui, va suspendá legatur'a sa diplomatica cu Port'a. Răspunsu înca n'a capetat.

Conflictul anglo-turcu despre care scriseramu a luat unu caracteru și mai acutu, căci unu consiliu al hodselor și ulemanelor sub presiudu sultanului a decisu, că Achmed Tevfic trebuie să móră. Numai sultanul pôte să schimbe această sentința, că urmatorul lui Mahomed. Situațiunea e fórte critica, de óra-ce choranul dictéza mórte asupra ori carui musulman, care își parascesce religiunea. Pecatulu lui Achmed Tevfic e nu numai acela, că si-a parasitu religiunea, ci că — prin traducerea bibliei — a datu mijlóce și altora spre a-si parasi religiunea.

Englesii în contra zulusilor a raportatu o învingere fórte stralucita; în urmarea aceleia generalul Gongh, carele a mersu în ajutorul generalului Roberts, s'a pututu întruni cu acesta, și astfel englesii cam strimtorati scapara din pozițiunea lor fórte critica.

Constituțiunea bulgara abia a esistatu câteva luni și iéta se și scrie, că ea trage pe mórte. Principele Alesandru, vedându, că cu aceea nu pôte domni, ar delaturá-o bucuros, și în privinti'a acést'a și Rusi'a îl spriginesce, înse el se teme — nu de Europa, căci această nici la mórtea parlamentului ottomanu n'a versatu lacrime, ci se teme de propri'a sa tíera.

Albanesii tínu mortisú la hotarirea lor d'a nu cede nici o palma de paméntu din teritoriul lor, Muntenegrului. Ei se totu aduna la Gusinje, unde se întarescu și forméza trupe de aperare. Capii ligei au mersu la Nazif pasia, și i-au spusu apriatu, că ei nu se vor supune tratatului din Berlin.

Ambasadorii rusi s'au denumitu în septemân'a trecuta. La Londra Lobanov, la Viena Oubril, la Berlin Saburov, la Constantinopolu Novicof, la Atena Nelidof.

Garnisónele Galíției se întarescu. Diuarul „Standard“ scrie: De óra-ce Rusi'a continuéza a-si sporí numerul trupelor în Poloni'a și Litvani'a, Austro-Ungari'a în contielegere cu Germani'a face dis-

pozițiuni pentru înmulțirea garnisónelor sale din Galíția.

Planurile Rusiei în Asia de mijlocu. În primavér'a viitoare Rusi'a va purtá resboiu de cucerire prin Bochara și Chiva în Meru, și pentru acestu resboiu deja și regimentele s'nt alese, ordine de bataille e gata, ma și comandantul fu designatu în persón'a generalului Kaufmann. Din caus'a acést'a Kaufmann a primitu concediu de 6 septemâni. Dênsul e cuceritorul Bochari și Chivei, carele a pusu temeul domnirii rusesci în Asia de mijlocu. Va să dica, e persón'a cea mai acomodata spre a îndeplini asemenea misiune.

O adunare de nihilisti a fost prinsă de curênd în Kiew. Políția a primitu o denunciare anonima, și a mersu în față locului asistata cu dóue companii de soldati. Când poliíștii întrara în casa, aceea deja fu impresurata de ostasi. Nihilistii vedându acést'a, nu încercara nici o resistentia, ci se predetera. Între cei prinși se aflau 18 jidani, ceialalti erau rusi-mici, poloni și rusi.

Scirile primite din Petersburg de gazet'a „Pall Mall“ spunu că în 20 decemvre s'au arestatu mai multi oficeri de artileria și de geniu acusat, că au luat parte la complotu din suburbi'a Rogoș în Moscva. Se dice, că acești oficeri s'nt bine crescuti și din cele mai bune familie. Palatul de iérna din Petersburg e iluminatu în fia care nópte cu lumina electrica.

Fomin. După o scire respândita la Moscova, autorul atentatului din urma ar fi Fomin, capetenia nihilista care a fugitu de curênd din citadela Wilna. Fomin este unul din revoluționarii, al cărui nume este celu mai cunoscutu în Rusia.

Literatura și arti.

Dl V. Alesandri și a retiparitu în brosiura Discursul seu tinutu în siediñt'a senatului la 10/22 oct. 1879, cu ocasiunea revisuirii art. 7 al constituțiunei române.

„Preotul Român“. Diuaru bisericescu, școlastic și literariu. — Redactoru: N. F. Negrutiu. — Va eși în fasciclii lunari câte de 2½—3½ côle, formatu octavu mare, hârtia fina, tipariu îndesatu; și va publicá: a) articlii din sfera tuturor sciințielor teologice — tractate dogmatice, istorice, juridice, morale, pastorale etc.; b) articlii din sfera educațiunii și instruciunii religioase-morale — tractate pedagogice, didactice și catechetice etc.; c) schitiie din viét'a celor mai celebri barbati ai bisericilor române și cunoscintie biografice despre sântii parinti ai bisericeii resaritene; d) predice, omilii, catechese și parenese pe duminece, serbatori și diverse ocasiuni, — mai departe predice generale despre virtuti și viğıuri, precum și predice întocmite pe cele patru anutimpuri; e) istoriøre, posesii și proverbiu morale, precum și ori-ce cuvinte întielepse și amenunte aplicabile la elabórate religioase-morale; f) studii archeologice și documinte istorice din trecutul bisericilor române; g) legi și dispozițiuni privitoare la bisericile și școlele române confesionale; h) revista bisericesca, școlastica și literaria, — precum și revist'a diuaristicii române și straine, încât acést'a se ar ocupá cu cestiuni cari mai de-aprópe intereséza pe clerul român. Din colónele acestui diuaru vor fi eschise dispuțele confesionali și articlii referitori la cestiuni religio-narie controvertate. Pretiul de prenumerațiune pe anul întregu e 4 fl. v. a. Abonantii pe anul întregu vor primí cá premiu portretele arhiepiscopilor-metropoliti români dr. Ioan Vancea și Miron Românul — avêndu

a solvi pentru ambele numai 50 cr. în prețful pacuetei și a cartei de transportu.

„Religiunea“, din punctu de vedere politico-juridic, de dr. Ioan Böhl, a eșitu în traducere româna, după cea germăna, escutata de dl Silviu Rezeiu preotu și notaru consistorialu în Oradea-mare. Cei competenți vor face rezensiunea, noi observăm numai atâtă, că limb'a e destal de buna, pecatu înse, că ortograffia greoia împedeca cetirea. Se afla de vëndiare la traducatoru, în Oradea-mare, cu 1 fl. 70 cr.

Biserica și școlă.

Dieceș'a Orădi-mari. Esactoratul numitu de Pré SSa parintele episcopu diecesanu a începutu a lucră, întruindu-se toți membrii ei, afara de dl M. Bădicu. Revederea școlilor fundacionale se face cu multa strictetia, și mai are să dureze câteva septemăni. Rds. D. Ioan Darabantu și-a reocupatu parochi'a de Vetisiu și protopopiatul de Satmaru, dl Turdeanu a remasu totu în Hodisiu, ier dl Ludovicu Rezeiu va primi alta stațiune.

În sinagog'a din Berlin la 30 dec. s'a datu unu mare concertu în folosul pagubitilor din Silesia de sus. Primele puteri musicale luara parte, între altii și Joachim. Si imperatul Vilelm a fost de față. Resultatul materialu a fost mare.

Despre universitatea din Praga amu scrisu de alta-data, că guvernul voiesce să introduca acolo paralel și limb'a boema. În contra acesteia profesorii germăni de acolo au datu ministrului de culte unu memorandum, accentuându, că astfel ei vor deveni majoritati de profesorii boemi, deci deca guvernul mai voiesce să sporască pe profesorii boemi, va fi mai bine a despartî cu totul în două universitatea.

Societati și institute.

Reuniunea româna de cântări din Sibiu la 3 ianuarie st. n. a tînutu adunarea sa generala ordinaria în seminariul Andreianu.

La Brașovu Asociațiunea Românilor pentru spriginirea învetiaceilor sodalilor români meseriasi la 7 jan. st. n. va tîné adunarea sa generala.

Ce e nou ?

Festivitati la curte. În carnavalul viitoru la Viena vor fi două baluri de curte și unul de camera. Se crede, că și în castelul din Buda se va dá anu balu si din incidentalu acesta curtea ar petrece câteva zile în Buda. Întrebarea deca regin'a va merge la vênătore în Irlanda, încă nu e decisa. De va și merge, numai după carnaval, căci deja a promis a luá parte la tóte petrekerile câte va dá curtea.

Regele Belgiei de câteva zile se afla indispusu, încât nu a pututu merge nici la concertul datu în favoarea murcienilor. În joi'a trecuta el avea la mēsa mai multi senatori, când de odata i se facu reu, încât trebui se se școlé dela mēsa; peste jumetate de óra înse s'a rentorsu, — dar de atunce zace în patu.

Atentatu în Madrid. Marti la 2 óre d. m. unu popilandru de 19 ani, Otero Gonzalez, ascundiendu-se în localul vigilului dinaintea palatului regescu, când parechi'a regésca sa întorsu dela preumblare a tîntitu asupra ei două pușcaturi, înse na atinsu pe nime. Glontul al doilea a trecut chiar pe lângă obrazul reginei. Atentatorul a fost prinsu îndata. Cu ocașiunea ascultării prime a đisu, că din caus'a stărei banale a voitu să se sinucida, înse la sfatul unui amicu al seu sa decisu a comite atentatu asupra regelui; mai târđiu a descoperitu, că are și consoti; din cari au și prinsu pe patru. Regele și regin'a sub decursul atentatului au

fost linisciti. Faptuitorul e din Galicia, provincia în partea nordica a Spaniei, unde Carlismul mai are multi aderinti. Acest'a e al doilea atentatu îndreptatu asupra regelui Alfonso sub domni'a sa de cinci ani. Primul la comisu Moncasi în 25 oct. 1878. Scirea noului atentatu a fost primita cu cea mai mare indignațiune în întreaga Europa.

Balul junimei române din Budapesta se va tîné în 21 februarie în Hôtel Hungaria, întru ajutoarea esundatilor din Transilvani'a și Ungari'a până la Tisa, și în favorul Societătii „Petru Maioru“. Cei mai distinsi barbati și dame din capitala si-au oferitu concursul pentru reeșit'a acestei întreprinderi umanitari și naționali! Tinerii în costumul naționalu vor jocă și în anul acesta „Calusierul“ și „Batuta“, care în anii trecuti a produsu atâtă placere publicului întregu. Biletele de invitare și listele pentru oferte se vor espedă în septemăni'a venitoria.

Balu românescu în Viena. Cetim în „Fremdenblatt“, că junimea româna din Viena a decisu să deie și în anul acesta unu balu, și totu-odata a alesu si comitetul arangiatoru.

Soci'a țiarului se afla în starea cea mai desperata la Cannes, căci ból'a ei se pare încurabila. Se depeșeza de acolo, că de mai multe nopti ea nu dorme nimica și simte dureri cumplite. Îndata-ce medicii au constatat pericolu în care se afla dēns'a, ea a depeșiatu țiarului să mērga a o vedé, căci îl doresce. Scirile mai noue vreu să șeă, că țiarul în adeveru a și mersu la soși'a sa.

O cataracta disparuta. Cei ce au caletoritu din Oradea-mare la Clusiu pe calea ferata, între stațiunile Vadu și Bratca s'au pututu delectá în o frumoșă cataracta deadrēpt'a. Acest'a nu mai esiste, căci gróznic'a esundare din lun'a trecuta a spelatu câteva stânce și astfel cataract'a s'a stricatu.

Atentatu. Scirea sosita din Monastir ilustréza într'unu modu destal de chiar persecuțiunile, ce au se suferé cei câțiva români învetiati din Macedoni'a pentru propagarea curentului naționalu în acele tînuturi. Apostolu Margaritu, institutoru la școl'a româna din Vlaho-Clisura și adeveratul apostolu al romanismului în părțile de peste Dunare, unde elementul românu e amenintiatu de grecisare, a fost atacatu de niște greci la Bitolia și ranitu gravu. Cu bucuria cetim în „Românul“, că ranele nu sînt periculose.

Din Satumare primim o scrisóre prin care autorul lamentéza pentru decadinti'a totala a spiritului naționalu românescu în acele părți. E bine, singur'a lamentațiune nu multu folosescé, ci trebue să se indice modul prin care reul s'ar puté ajutorá. Noi credem, că respândirea literaturii naționale prin acele părți ar puté să contribue multu la alinarea reului.

Podu de sticla. Ne apropiám de timpul povestilor, când figurele acestora încep a deviní o realitate. Se scrie, că în Engliter'a se facu încercări, că din sticla să se faca poduri mai ales pentru tramvaiuri. Resultatul acestor încercări, precum se scrie, a fost fórté îndestulatoru.

Din caus'a frigului în Paris împartitorii de epistole capetara unu adausu de léfa. Totu acestu favoru s'a facutu apoi si ampioiatilor; fia-care, a carui plata nu trece peste 2400 franci, mai capeta câte 50 de franci pe luna.

Lamp'a noua. Edison, inventatoru luminei electrice, de curēnd a aplicatu inventiunea sa și pentru întrebuintiare casnica în lampa. Acest'a lampa n'ar costá mai multu de 50—60 cr., și lumin'a ei ar fi mai moderata, decât cea întrebuintiata în localurile publice.

Dóue femei sè se casatoréscă între ele, observându formele legale, íéca într'adeveru unu faptu ce nu se vede în tóte dílele. O femeia anume Agata Ivanov, din districtul Novgorod, Rusia, fusese maritata mai ántáiu cu unu tíeranu anume Ion Vasiliev. Ea devenise veduva dupa trei ani de díle si parasise tíer'a cá sè se stabiléscă la Petersburg, unde ea parasíse hainele secului seu pentru a luá pe cele de barbatu. Si-a datu numele de Alesandru Ivanov, cu tóte cá în pasiáportu se gasiá adevératul ei nume. Ea obtíne în 1878 unu nou pasiáportu în care face sè se pue numele de Alesandra în locu de Agata. Nimicu mai usioru apoi pe Alesandra în Alesandru; ea face singura acésta schimbare. Iéc'o dar barbatu în ochii autoritatilor poliéensci din St. Petersburg. Intre aceste ea face cunoscenti'a unei fete de tíeranu din guvernamentul Olonetiú, numita Prascovia si se decide a se casatori cu ea. Unu preotu i cununá, dupa ce presintá pasiáportul falsificatu. Asta parchia originala traiesce împreuna aprópe unu anu. Numai când a trebuitu sè se renóiéscă pasiáportul „barbatului“, s'a descoperitu fraud'a si justiti'a a luatú în mânilé ei afacerea. Agata Ivanov nu e urmarita de altcum decát pentru falsificarea pasiáportului, codul neprevédíndu casul de casatoriá între individi de acelasi secesu. („Timpul“.)

O nóua potcóva. Unu ingineru dela Manchester a descoperitu o nóua potcóva, ce se compune din trei grosimi de piele de bou, comprimate într'unu tiparu de otíelu, apoi supuse la o preparatiúne chimica. Acésta nóua potcóva nu eserecita nici o ínfluientiá vatematóre asupra piciorului calului, ori-care ar fi gradul de caldura seu de frígu a temperaturéi, duréza mai multu si cántáresce multu mai putínu decát o potcóva ordinará. Cu acésta potcóva copit'a nu póte crepá, cuile sânt inutile, si chiar pe asfaltu caii nu aluneca nici odata. Se lipesce atât de bine, încát nici prafu, nici ap'a nu se potú introduce între potcóva si copita.

Horatiu — jidanu. Directorul archigimnasiului din Triest, dr. Vilelm Braun, a facutu admirabil'a si confesional'a-filologica descoperire, cá poetul latinu Quintus Horatius Flacus, favoritul ímperatului Augustus si amicul lui Máenas, a fost de nascere jidanu. Dl directoru a datu acéstei hipotese a sale o publicitate mai mare în o brosiura, în care díce, cá tat'a lui Horatiu a fost unu jidanu ínvetiatu din Alesandria, si cá fiul fu crescutu în religiúnea si cu íntieleptiúnea parintelui seu. De aice urméza filosoff'a în poesíile lui Horatiu. Braun gasesce în epicuráismul si umorul lui Horatiu unu caracteru iudovescu. În „Credeat Judaeus apella“ — cuvéntul din urma, díce Braun, de siguru va sè díca — Abeles. Dar atunci, observa „Presse“ la acésta, si Horatius Flaccus se traduce asiá — Horatius Fleckeles.

Totusi e bunu tutunul. În Algeria nu de multu o féta s'a ínneccatu prin aburul de carbuni. Toti au credut'o mórtá, cáci fu cu totul imposibilu a produce vr'o respiratiúne. În fine medicului i plesni prin minte ideí'a sè sufle fumú de pipa în gátul fetei, si, ce minune! fumul iritándu nárilor, ea începú a respirá. Asiá dara fumul de pipa atât de multu calumniatu, în fine s'a aretatu si cá mántuitoru de víetiá, si nu este cu neputíntiá, cá în víitoru sè se íntrebuintieze cá lécu.

Sciri scurte. Conisariatul regescu din Seghedin, precum se díce, se va disolvá în lun'a lui aprilie, pe când se va contractá si ímprumutul, ce s'ar

urcá la 25 de milióne. — **O cute cu jurati din Rusia** achítatu pe níste ómeni cari au aruncatu în focu femeia banuita cá erá vrajítóre. — **Lacul Boden a ínghiatiatu**, acésta e unu evenimentu, care din anu 1829 nu s'a mai repetatu. — **Blatonul asemene e ínghiatiatu** si numai ici colo au renasu cáte unu punctu unde pescarii, cu periclitarea vítii lor, prindú fogsíul. — **O servítóre din Oratea-mare conversándu sér'a multu tímpu în pórtá cu amantul ei**, a tínutu mánt'a totu pe íncaiátóre; când voi sè ieie de acolo, mánt'a fu lípita prin ínghiatiare cátru íncaiátóre.

Suvenirea mortibr.

Iosif Moga, fostu tribunu în 1848, a ínccetatu din víetiá la 20 l. tr. în Cocu, comítal Turda-Ariesina. Despre dènsul díuarele unguresci nu scriu cu atáta ura, cá si despre alti barbati ai nostri, cari au figuratu în 1848/9.

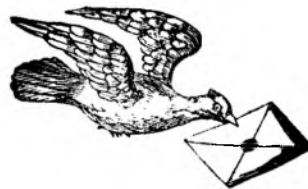
Deslegarea ghiciturei matematice din nr. 95 :

Fét'a e de 19 ani, mam'a de 31, si tat'a de 43; toti trei la olalta de 100.

Bine au deslegat'o dómnele s domniótrele : Emilia Onciu n. Ciavoşchi, Anastash Borca, Eleonora Popu, Laura I. Darabanu, Elena Zacharia n. Daminescu, Ana Nascu, Iuliana Savescu, Emilia Popu n. Marcusiu, Maria Zacharie, Rosa Bozenciu, Iuliana Crisianu, Victoria Bogdanu, Elena Starislov n. Militaru, Viorea Galatianu Sanda, Eufrosina Popescu, Amalia Crisianu, Nina Moldovanu, Maria Moldovanu, si dnii : Petru Valea, Nicolau Lepa, Isif Musteti, Ioan Cosa, Petru Sabasiu, Rudolf Asmann, Eugeniu Dredeanu, Mihaiu Marcutiú, Nicolae Teodorescu, Simion Porcianu, Ioan Gitta.

Premiul Pa cástígatú dl Petru Sabasiu.

Post'a Redactiunii.

Dnei E. N. in C. Multiamita cordiala pentru supriinderea pré placuta ce ni-ati facutu.

Slustra. Ve multiamimu ínca de acuma pentru binevoitorul concursu ce ati promisú.

Iuliet. Poftimu a-i spune cu gur'a, séu a-i tramite de-a dreptul. Noi nu sântemu post'a

nimeniua

Tristu-su, Dómne! Celu putínu pe noi nu no íntristá cu de acéste!

Ce desfetare! De siguru mai mare, decát a ceti secaturi de acéste! Nu scimu cum sè ne aperámu de ele? De ar fi o societate de asiguratiúne în contra lor, índata amu cere sprínginul ei.

X. Y. Ne íntrebi, déca sè mai tramiti versuri de acéste? Ba, nu mai ceremu din ele!

Cu ínceptul carnevalului víeti'a sociala deveníndu mai animata, rugámu pe toti corespundintii si cetitorii foi nóstre, d'a ni tramite — cá în carnevalul trecutu — raporturi despre tóte petreccerile publice si familiare la cari vor luá parte.

Abonamentele pentru anul víitoru se potú deja face cu condiúniile ínsemnate în fruntea foi. *A conto nu putemú dá fó'a nimeniua.*

Din caus'a serbatorilor Craciunului, nrul urmatoru al „Familiei“ va aparé în duminéc'a víitóre. Nrul ce avea sè apará joi, se va suplíní alaturándu-se la celu de joi în o septemána.